

„der Betreffende Beruf” użyte odpowiednio w wersjach językowych angielskiej, francuskiej i niemieckiej dyrektywy) oraz c) działalność zawodowa, o której mowa była wykonywana zgodnie z prawem, to znaczy z poszanowaniem terminów i warunków mających znaczenie przepisów państwa członkowskiego, w którym miała miejsce, tak aby wykluczyć wzięcie pod uwagę doświadczenia związanego z zawodem, o który chodzi, które zdobyte zostało w przyjmującym państwie członkowskim przed uwzględnieniem wniosku, w sytuacji gdy zawód ten nie może być zgodnie z prawem wykonywany w przyjmującym państwie członkowskim przed uwzględnieniem wniosku (oczywiście z zastrzeżeniem stosowania art. 5 dyrektywy, który zezwala — w przypadku odbycia kształcenia zawodowego, które nie miało miejsca w państwie członkowskim pochodzenia — na wykonywanie zawodu w przyjmującym państwie członkowskim na określonych warunkach i pod nadzorem osoby posiadającej uprawnienia do jego wykonywania)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias (Grecja) w dniu 28 października 2009 r. — Ioannis Giorgios Askoxylakis przeciwko Ypourgos Ethnikis Padeias kai Thriskevmaton (ministrowi edukacji powszechnej i wyznań religijnych)

(Sprawa C-426/09)

(2010/C 24/39)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulio tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ioannis Giorgios Askoxylakis

Strona pozwana: Ypourgos Ethnikis Padeias kai Thriskevmaton (minister edukacji powszechnej i wyznań religijnych)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zawarte w art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 89/48/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata (Dz. U. L 19) w wersji obowiązującej po wprowadzeniu do niej zmian przez art. 1 ust. 3 dyrektywy 2001/19/WE (Dz. U. L 206) i przed jej uchycieniem przez art. 62 dyrektywy 2005/36 (Dz. U. L 255) pojęcie „doświadczenia zawodowego” odpowiada pojęciu „doświadczenia zawodowego”, którego definicja zawarta jest w art. 1 lit. e) dyrektywy i może oznaczać doświadczenie, które spełnia łącznie następujące cechy: a) zostało zdobyte przez osobę zainteresowaną po uzyskaniu przez nią dyplomu gwarantującego jej dostęp do określonego zawodu regulowanego w państwie członkowskim pochodzenia; b) zostało zdobyte poprzez wykonywanie zawodu, do którego odnosi się wniosek złożony na podstawie dyrektywy 89/48/EWG (zob. pojęcia „the profession concerned”, „la profession concernée” i „der Betreffende Beruf” użyte odpowiednio w wersjach językowych angielskiej, francuskiej i niemieckiej dyrektywy) oraz c) działalność zawodowa, o której mowa

była wykonywana zgodnie z prawem, to znaczy z poszanowaniem terminów i warunków mających znaczenie przepisów państwa członkowskiego, w którym miała miejsce, tak aby wykluczyć wzięcie pod uwagę doświadczenia związanego z zawodem, o który chodzi, które zdobyte zostało w przyjmującym państwie członkowskim przed uwzględnieniem wniosku, w sytuacji gdy zawód ten nie może być zgodnie z prawem wykonywany w przyjmującym państwie członkowskim przed uwzględnieniem wniosku (oczywiście z zastrzeżeniem stosowania art. 5 dyrektywy, który zezwala — w przypadku odbycia kształcenia zawodowego, które nie miało miejsca w państwie członkowskim pochodzenia — na wykonywanie zawodu w przyjmującym państwie członkowskim na określonych warunkach i pod nadzorem osoby posiadającej uprawnienia do jego wykonywania)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 29 października 2009 r. — Union Syndicale „Solidaires Isère” przeciwko Premier ministre, Ministre du travail, des relations sociales, de la famille, de la solidarité et de la ville, Ministre de la santé et des sports

(Sprawa C-428/09)

(2010/C 24/40)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Union Syndicale „Solidaires Isère”

Strona pozwana: Premier ministre, Ministre du travail, des relations sociales, de la famille, de la solidarité et de la ville, Ministre de la santé et des sports

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywa z dnia 4 listopada 2003 r. ⁽¹⁾ znajduje zastosowanie do osób wykonujących pracę o charakterze okazjonalnym lub sezonowym, w wymiarze nie większym niż osiemdziesiąt dni roboczych rocznie, w placówkach organizujących zajęcia wakacyjne i rekreacyjne?
- 2) W razie udzielenia na powyższe pytanie odpowiedzi twierdzącej:
 - a) czy biorąc pod uwagę cel tej dyrektywy, którym jest, zgodnie z jej art. 1, ustalenie minimalnych wymagań w zakresie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w odniesieniu do organizacji czasu pracy, art. 17 należy interpretować w ten sposób, że pozwala on:
 - bądź to uznać, na mocy ust. 1, okazjonalną i sezonową działalność osób, które zawarły umowę uczestnictwa w działalności wychowawczej, za należąca do tych rodzajów działalności, w przypadku których „uwzględniając szczególną charakterystykę danych działań, wymiar czasu pracy nie jest mierzony i/lub nieokreślony z góry lub może być określony przez samych pracowników”,